

ЗАКОН ЗА БЪЛГАРСКОТО ГРАЖДАНСТВО

*Обн. ДВ. бр.70 от 26 Март 1948г., попр. ДВ. бр.76 от 2 Април 1948г., изм. ДВ. бр.118 от 20 Май 1950г., изм. ДВ. бр.272 от 18 Ноември 1950г., изм. ДВ. бр.104 от 28 Декември 1951г., изм. ДВ. бр.65 от 5 Август 1952г., изм. ДВ. бр.83 от 25 Октомври 1963г., изм. ДВ. бр.26 от 2 Април 1968г., **отм. ДВ. бр.79 от 11 Октомври 1968г.***

Отменен с чл. 33 от заключителните разпоредби на Закона за българското гражданство - ДВ, бр. 79 от 11 октомври 1968 г.

Глава първа.

ПРИДОБИВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 1. Български гражданин по произхождение е всяко лице, на което родителите са български граждани.

Когато само единият от родителите е с българско гражданство, детето е български гражданин, ако е родено в страната, или макар и родено в чужбина - ако нито отечественият закон на родителя чужд гражданин, нито законът по мястото, където е родено, го считат за свой гражданин.

Чл. 2. Български гражданин по месторождение е всяко лице, което е родено или е намерено в пределите на страната и родителите на което не са известни или са с неизвестно гражданство, или са без гражданство.

Чл. 3. (Доп. - ДВ, бр. 118 от 1950 г., изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Чужд гражданин, независимо от неговата народност и раса, може да бъде приет за български гражданин по реда, предвиден в този закон.

Чужд гражданин от българска народност, който заяви, че се отказва от чуждо гражданство и че желае да стане български гражданин и да се установи в Народна република България, придобива българско гражданство с влизането си в страната. Декларацията, която такъв гражданин подава до българското дипломатическо или консулско представителство за отказване от чуждо и за приемане на българско гражданство, представлява молба по чл. 13 и се освобождава от държавна такса.

Чл. 4. Брактът между лице с българско и лице с чуждо гражданство не влече промяна в гражданството им.

(Ал. 2 и 3 отм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.)

Чл. 5. Децата до 14-годишна възраст стават по право български граждани, ако родителите им или преживелият от тях приемат българско гражданство или ако само единият от родителите стори това, в случай че другият е български гражданин.

Деца до същата възраст, родени в чужбина, на които само единият от родителите е български гражданин, в случай че нямат българско гражданство, съгласно чл. 1, Ал. 2 стават по

право български граждани, ако и двамата родители или само преживелият от тях дадат писмено съгласието си за това или ако детето се установи на постоянно местожителство в България.

За непълнолетните деца, които са навършили 14-годишна възраст, в случаите на алинеи 1 и 2 се изисква и тяхното съгласие.

Когато единият от родителите няма право да упражнява родителската власт, съгласието му по предходните алинеи не се изисква.

Глава втора. ИЗГУБВАНЕ НА БЪЛГАРСКА ГРАЖДАНСТВО

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1963 г.) Българско гражданство загубва само онзи, който приеме чуждо гражданство с предварително разрешение на министъра на правосъдието. Това важи и за малолетните и непълнолетните деца.

(Нова - ДВ, бр. 272 от 1950 г.) Български гражданин от небългарска народност, който се изсели от страната, изгубва българското си гражданство със самото изселване.

Чл. 7. Изгубването на българско гражданство не освобождава лицето от изпълнение на задълженията, които то има към държавата като български гражданин.

Изгубилият българско гражданство може да бъде задължен от министъра на вътрешните работи да ликвидира в определен срок с имотите си в страната и да напусне нейните предели. В противен случай той се заставя по административен ред да напусне страната, а имотите му се ликвидират от данъчните власти чрез публична продажба.

Глава трета. ЛИШАВАНЕ ОТ БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 8. Може да бъде лишен от българско гражданство:

- 1) който незаконно напусне пределите на страната;
- 2) който, бидейки в чужбина, без законни причини не се яви при мобилизация в редовете на българската войска;
- 3) който без разрешение на българското правителство заеме чужда държавна служба или постъпи в редовете на чужда войска;
- 4) живущият в чужбина, който не се завърне в страната в 2-месечен срок откакто бъде поканен да стори това, и
- 5) живущият в чужбина, който с действията си изложи българската държава или постави в опасност нейната сигурност или нейните интереси.

Чл. 9. (Попр. - ДВ, бр. 76 от 1948 г.) Лишаването от българско гражданство на единия от съпрузите не отнема българското гражданство на другия съпруг и на непълнолетните деца.

Чл. 10. Имотите на лицата, лишени от българско гражданство, както и имотите, които те придобият в бъдеще, стават държавни. С указа за лишаване от българско гражданство на единия от съпрузите може да бъдат отнети в полза на държавата и имотите на другия съпруг.

Глава четвърта.
ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА БЪЛГАРСКО ГРАЖДАНСТВО

Чл. 11. (Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Лицето, което е изгубило или е лишено от българско гражданство, може да го възстанови, като подаде молба съгласно чл. 13.

Чл. 12. По отношение на непълнолетните деца на възстановените в българско гражданство родители се прилагат съответно разпоредбите на чл. 5.

Глава пета.
ПРОИЗВОДСТВО

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 83 от 1963 г.) Чужденец, който желае да бъде приет за български гражданин (чл. 3 и 4), трябва да подаде молба до министъра на правосъдието.

Сведенията по тази молба трябва да бъдат по възможност подкрепени с необходимите официални документи в заверен превод на български език.

Към молбата трябва да се представят свидетелство за съдимост и доказателства, че са налице необходимите по закона условия за придобиване на българско гражданство.

Чл. 14. Български гражданин, който иска да получи разрешение, за да приеме чуждо гражданство, трябва да подаде молба съгласно предходния член, в която ще трябва да посочи наред с другите сведения и какво гражданство иска да приеме и на какво основание.

(Нова - ДВ, бр. 83 от 1963 г.) Молбата за малолетните се подава от техните родители или настойници, а за непълнолетните - от родителите или попечителите им, като се иска в тия случаи и съгласието на непълнолетния. При несъгласие между непълнолетните и родителите или попечителите им, както и при несъгласие между родителите въпросът се решава от Министерството на правосъдието.

Чл. 15. (Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) На молбите по чл. 13 и 14 се дава ход след като се съберат сведения за молителите.

Чл. 16. По молбите за възстановяване на българско гражданство се спазват разпоредбите на предходните членове.

Чл. 17. Приемането на едно лице за български гражданин става с указ по доклад на министъра на вътрешните работи.

По същия ред се възстановява българското гражданство на лице, което е загубило това гражданство.

Чл. 18. Лишаването от българско гражданство става с указ по решение на Министерския съвет въз основа на доклад на министъра на вътрешните работи.

По същия ред се възстановява българско гражданство на лице, което е лишено от това

гражданство.

Чл. 19. Лице, което изгуби българското си гражданство по чл. 6, е длъжно в 3-месечен срок от придобиването на чуждото гражданство да съобщи това в Министерството на вътрешните работи, като представи нужните доказателства.

(Доп. - ДВ, бр. 83 от 1963 г.) Вписването в списъка на лицата, които са изгубили българско гражданство, става въз основа на заповед на министъра на вътрешните работи. Изгубването на българско гражданство има сила от момента на вписването.

Глава шеста. СЪВЕТ ПО ГРАЖДАНСТВОТО

Чл. 20. (Отм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.)

Глава седма. (Загл. на глава шеста "Мито и герб" зал. - Изв., бр. 65 от 1952 г.)

Чл. 21 - 22. (Отм. - Изв., бр. 104 от 1951 г.)

Чл. 23. (Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Лицата, които са признати за бедни граждани, се освобождават от плащането на държавна такса.

Глава осма. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 24. (Ал. 1 отм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Право на гражданство не може да се установява по съдебен ред.

Чл. 25. Министерството на вътрешните работи държи списък на лицата:

- а) които са придобили българско гражданство по чл. 3-5;
- б) които са възстановили българското си гражданство, и
- в) които са изгубили или са лишени от българско гражданство.

(Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Министерството на вътрешните работи изпраща служебно на съответните народни съвети сведения във връзка с промяната на гражданството.

Чл. 26. (Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г., ДВ, бр. 26 от 1968 г.) Български гражданин, който се позовава на чуждо гражданство или се ползува от такова, се наказва с глоба до 400 лв.

Чл. 27. (Изм. - Изв., бр. 65 от 1952 г.) Който не изпълни разпоредбите на чл. 19, се наказва от министъра на вътрешните работи с глоба до 200 лв. въз основа на акт, съставен от надлежната служба при министерството.

Наказателното постановление може да се обжалва по реда на глава XXVIII от

Наказателно-процесуалния кодекс.

Глава девета.
ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 28. В деня на влизане на този закон в сила считат се български граждани всички лица, които притежават българско поданство съгласно разпоредбите на досегашните закони във връзка с българското поданство.

Чл. 29. Български граждани, бивши носители на нансенови паспорти, загубват българското гражданство по право с приемането на съветско гражданство. Разпоредбата на чл. 19, ал. 1 се прилага и в този случай.

Чл. 30. За приложението на този закон се издават правилник и наредба.

Чл. 31. Този закон отменя Закона за българското поданство от 1940 г.; разпоредбата на чл. 68 от същия закон остава в сила.